

НИКОЛАЙ ФОЛЬ

е роден през 1898 год. в планинския град Берковица. Той започва да пише още от младини и днес е един от нашите добри разказвачи. Написал е няколко книги с хубави разкази и комедии за възрастните.

От няколко години Николай Фоль започна да пише и за деца. В детските списания сж напечатани много негови приказки и разкази. Особено хубави сж смислените му разкази, какъвто е и помисления тука — „Глупавият циганин“. А има и едно дете, което да не е чело или да не е чуло поне за неговия детски романс „Чуднишът приключения на Мешко и приятеля му Таралежко?“

Сега Николай Фоль живее и работи в София.

Глупавият циганин

ЕДИН циганин открадна коня. Хей тъй, видял го вързан до хана, харесал му, доцеля му се да го има и го откраднал. Никой не извикал подире му, никой не го спръл и наш манго пристигнал въ катуните на хубав червен коня.

— Манго, лошо ще си патиш с този краден коня, — му рекла изплашената циганка.

— Малко ли съм патил до сега, — отвърнал той — а за такъв коня и сто тояги да изям, пак не сж много!

Вързал циганинът коня до катуната си, изкосил му трева за през нощта и си легнал да спи. Легнал той, но сън не го хваща. — Право дума циганката, лошо ще си патя — чужд коня е, нѣма да му простят така лесно!...

На другата сутрин наш манго се надигнал рано-рано и право въ града да види какво става, да чуе какво се говори. Гледа — на площада се

събрал народъ, средъ народа градския барабанчикъ.

— Съобщава се на почитаемите граждани, — крещял барабанчикът, — че снощи е бил откраднат един червен коня. Ако стопанинът не получи коня си най-късно до тая вечер, той ще направи сжщото, каквото направил преди девет години баща му, на когото сжщо бил откраднат коня.

— Какво ли е направил преди девет години баща му? — си рекъл манго и разтреперан от страхъ забързал към катуните да се съвещава с циганката.

— Лоша ти е работата, манго, — отскла циганката, като чула какво разправял барабанчикът. — Врещай коня по-скоро и искай прошка, друго спасение нѣма. То се вижда, че тоя човѣкъ не се шегува...

Помислил манго, помислил, па отвързал коня и право при стопанина му въ хана.

— Брей, имало още честни хора на тоя святъ! — извикал зарадваият стопанин на коня и изсипал цѣла кесия дребни паричишета на циганина.

— И пари ми дава отгоре, — се зачудил манго. — Има тукъ нѣщо...

Каквото ще да става, той трѣбва да разбере, каква е тая работа, трѣбва да научи, какво е направил преди девет години баща му, когато му откраднали коня. Престрашил се манго и го попиталъ.

— Какво е направил баща ми ли? Ще ти кажа. И той така като мене отседнал преди девет години на тоя ханъ и, каквото се случи сега на мене, се случило тогава и на него: откраднали му коня и вече не му го върнали. Търсил го баща ми два дни и две нощи и като не го намѣрил, наложил седлото на гърба и се върнал пешкомъ за смѣх на цѣлия градъ... Какво да правя, ако не ми бѣше върнал коня — признавамъ си, и азъ щяхъ сжщото да направя.

— Туй то! Съ тоя умъ цѣл животъ пешкомъ ще си ходя! — ядосал се циганинътъ и сж клюмнала глава поелъ пжтя обратно към катуните.

Николай Фоль